

הנה בכלל בברכה שהחיינו אחת אפשר לצאת על כמה מיני פירות, ובגדים, ומצוות שצריכים לומר עליהם שהחיינו.

וא"כ השהחיינו שמברכים על הנרות, או על הקידוש, או על השופר אפשר לחלות גם על הפרי חדש, והבגד חדש. וקאי על הא ועל הא. ואפילו אוכל כמה מיני פירות חדשים לפרי חדש, מ"מ מברך רק שהחיינו פעם אחת.

ולכן הדלקת הנרות של האשה תהי' סמוך לקידוש בכדי שברכת שהחיינו תחול גם על הפרי חדש שבתחלת הסעודה.

ולכן גם הפרי חדש צריך להיות לפני התחלת הסעודה מיד לאחר קידוש. בכדי לא להפסיק הרבה בין אכילת הפרי לברכת שהחיינו.

ולכאורה אין צריך לאכול כזית מהפרי חדש בכדי לברך שהחיינו, כמו שמברכים ברכה ראשונה אף על פחות מכזית, כמו"כ ההנאה הוא גם באיזה שיעור שיהי'.

(אם מישהו טועם רק בכדי לטעום, צריך לעיין מה הדין)

אם הי' אוכל פחות מכזית אין צריך לברך ברכה אחרונה.

אבל המנהג הוא לאכול כזית ויברך ברכה אחרונה, (אם הוא משבע מנים, מעין ג', או בורא נפשות).

ולכאורה אין בזה דין פרפראות שמבואר בשו"ע שאין מברכים ברכה אחרונה כשאכלם לפני הסעודה

(ומה אם ברצונו לאכול מהם עוד בתוך הסעודה? האם יכוון להוציאם ואז יהי' דינם כמו המרור שמוציאו בברכת בפה"א שמבך על הירקות להדעה ההוא).

ואפ אם יברך מעין ג' לא יברך על היין כי הוא צורך הסעודה

ואני כתבתי בחפזי בכדי לעיין בזה